

[Ole M. Nielsen]

de den lige afgiften ned med 1,50 kr. literen eller noget i den retning, når vi ude fra landet, som ikke bare har bil for sjov, kom og skulle have benzin. Det kunne sagtens indrettes sådan. Det kunne jo også være, at vi skulle snakke om nedsættelse af vægtafgiften for folk, der bor u hensigtsmæssigt. Der er også noget med, at vi har en afgift på ansvarsforsikring; den er måske også til at røre ved. Der kunne godt findes nogle systemer, som vi kunne snakke om.

I øvrigt mener jeg, at sådan noget som flyvning er alt for billigt, som jeg var inde på tidligere i en kort bemærkning. Det er helt tåbeligt, at vi tror, at det er en menneskeret, at vi skal flyve og fare det halve af Jorden rundt flere gange om året.

Og så mener jeg i øvrigt, at vi internationalt skal arbejde på at nedsætte energiforbruget og altså i høj grad til transport.

Jeg kan desværre ikke stemme for SF's dagsordensforslag, specielt fordi det går på, at vi omgående skal gøre noget. Vi har tilrettelagt en afgiftspolitik, og vi har tilrettelagt en finanspolitik, som ikke skal strammes – den er afbalanceret, som den skal være – så jeg synes ikke, at vi skal gøre noget nu; men jeg tror, at der er både en vilje og en vej til at gå lidt i retning af det, SF vil, på længere sigt.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Så går vi til anden omgang. Ordføreren for forespørgerne, hr. Jes Lunde.

Jes Lunde (SF):

Hr. Ole M. Nielsen skyndte sig at begrave sine fordomme om SF, og det synes jeg da var godt; måske kan vi næste gang nå så langt, at de ikke engang når at blive tænkt, for de er ubegrundede og har ikke noget med virkeligheden at gøre. SF står ikke for nogen kollektivisering i den form, som hr. Ole M. Nielsen skitserede, overhovedet ikke; vi går bestemt ind for, at mennesker skal have lov til at udfolde sig frit, endda mere frit, end der er mulighed for i dag.

Vi synes, at vi har et samfundssystem, som medfører, at mange mennesker bliver sat ind i nogle spændetrøjer af markedsmekanismen, af den måde, vi har organiseret vores produktionsliv på, hvor vi gerne så, at folk havde friere udfoldelsesmuligheder også på deres arbejdspladser. Så ja til større frihed og ikke til

mindre, som hr. Ole M. Nielsen lidt beskyldte os for.

Så forstod jeg, at Kristeligt Folkeparti også er enige i, at energien er for billig. Hr. Ole M. Nielsen sagde, at vi alligevel er nødt til at tage hensyn til, hvordan vi har indrettet os. Det er jo rigtigt. Omvendt må vi sige, at vi jo også er nødt til at give nogle signaler om, hvordan energipriserne bliver i fremtiden, så de, der begynder at indrette sig nu, kan se, hvad grundlaget skal være. Det er noget af det, vi efterspørger fra SF's side: dels noget handling her og nu, ikke i den dramatiske klasse, men bare så vi kommer op på tysk og svensk niveau, og dels en tilkendegivelse fra Folketingets side om, hvor energipriserne på lang sigt skal hen.

Miljøministeren har sagt, at den rigtige pris er 20 kr. pr. liter internationalt aftalt; det var dét, man burde sigte imod. Jamen kan vi så ikke komme derhen, hvor vi kan begynde at give nogle af de signaler til befolkningen med større kraft, så de ved, hvad de har at indrette sig på, så man ikke om 10 år står i den situation igen, at vi – som hr. Ole M. Nielsen siger – har indrettet os på nogle lave priser, og så kan det ikke nytte noget at lave om på det? Lad os begynde at arbejde langsigtet med dette her.

Hr. Ole M. Niensens idé om, at de, der bor på landet, skulle have 1,50 kr. i rabat på benzin ved at stikke et plastickort i en automat, synes jeg er meget charmerende. Jeg må sige, at jeg bare er en lille smule bekymret for, at et sådant plastickort nok får en ganske høj værdi på det sorte marked i København. Men som tankesæt kan jeg godt forstå, at egentlig burde vi have højere benzinpriser for dem, der har en god kollektiv trafik som alternativ, end for dem, der bor langt ude i landdistrikterne, hvor bilen er nødvendig. Hvis der er nogen, der kan finde på gode ideer til, hvordan man kan lave nogle sådanne differentieringer, er det noget, vi gerne vil være med til at diskutere i SF, for det gør, at vi kan få den miljømæssige målsætning gennemført fuldt ud uden så mange af de skadevirkninger, som vi bestemt også frygter.

Jeg synes, at det, der har været kendetegnet for debatten her i dag, er, at der er et stort flertal i Folketinget: SF, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti, som har erkendt, at det er nødvendigt at sætte benzinpriserne op – ikke fordi vi er masochi-